

Μεταξύ πολλῶν ἄλλων κοινῶν μετὰ τῶν Γερμανῶν ἰδιοτήτων, περὶ ὧν καὶ ὁ κ. Παπαρηγόπουλος καὶ πολλοὶ Γερμανοὶ ἔγραψαν, δὲν νομίζω ὅτι ἔρχεται ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ ἡ τάσις αὕτη πρὸς τὸ ἐκπατρίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς κατῆλθαι εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ μετ' αὐτῶν συγχωνεύεσθαι. Τί ἔγιναν τὰ ἑκατομμύρια τῶν εἰς Ἀμερικὴν καταφυγόντων Γερμανῶν; ὅ,τι τὰ ἡμέτερα εἰς Βλαχίαν καὶ Ρωσίαν ἄπας δὲ ὁ ὄγκος ὁ βισμάρκιος οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ, τὸ τῆς ἀλώπεκος δὲ παρῶδων εἶπεν ὅτι ὁ γερμανικὸς λαὸς εἶνε τὸ ἐμβόλιον τὸ καρποφόρον πρὸς ἄκαρπα δένδρα. Ἄς εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ, τὴν θλιψὴν εἰς ἔπαινον μεταβάλλοντες.

Αἰσθανόμενοι δὲ τὴν ἰδίαν ὑπεροχὴν καὶ μάλιστα ἂν ἐχίλιασαν τὰς λίρας, θλιβόνται καὶ κατακρίνουσι μετὰ πικρίας χλευή τινι ἀναμίκτου τοὺς ἡμετέρους κυβερνήτας, τὸ ρωμαϊκόν, ὅπως ἐκφραστικῶς λέγομεν καὶ ὡς θυμοειδῆς ἵππος περιφρονεῖ δειλὸν ἀναβάτην, οὕτω καὶ οὗτοι, ἀλλὰ ἐλεεινολογοῦντες τὰ ἡμέτερα, οὐδέποτε φθάνουσι τὴν δι' ἁπασῶν, ταύτην ἀνευρίσκει τις ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ μόνῃ, ἣν καὶ μὴ πρὸς κακοφρανισμὸν σου, χάριεν «Μὴ Χάνεσαι» ἂν πιστεύσῃ τις ἡ ἡμετέρα χώρα, εἶνε χώρα Κάρφων καὶ Ὀττεντότων καὶ ἄγγριων λαῶν, τόσον «οἱ σκοτωμοὶ, αἱ δολοφονίαι, οἱ πνιγμοὶ, ἐμπρήσεις θασσῶν, αἱ ἀρπαγαὶ παρθένων» διατυμπανίζονται, καὶ ἐν τούτοις, οὔτε περισσώτερα οὔτε ὀλιγώτερα κακὰ γίνονται εἰς ἄλλους τόπους, οὔτε οἱ δικασταὶ εἶνε μόνον παρ' ἡμῖν τόσον ἄδικοι, οὔτε οἱ ὑπουργοὶ τόσον ἀβέλτεροι, παντοῦ τὰ πάντα, ἀλλὰ παρ' ἡμῖν μόνον ὑπάρχει ἐπιχώριος καὶ προγονικὸς θεὸς ὁ Μῶμος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἡ μεμψίμοιρος Κλάψα.

Ἄλλ' ἀφοῦ εἴμεθα εἰς διαχύσεις φιλοπόλιδας εὐκαιρον εἶνε νομίζω νὰ ἀναγράψω ἐνταῦθα ὡς ἀξίαν δημοσιεύσεως τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν Τάντα ἀντιπροσώπου κυρίου Ἀριστάρχου Βατιμπέλα, ἵνα πᾶς τις ἴδῃ ὅτι δὲν χρειάζονται οὔτε πολεμικὰ πλοῖα, οὔτε στρατὸς, ἵνα ὑπάλληλός τις κατορθώσῃ ἔ-

στω καὶ μικροῦ βασιλείου νὰ κάμῃ μεγάλα πράγματα.

Ἄνατραφεὶς ἐκ νεότητος μετὰ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐν Κων)πόλει πρεσβείᾳ, ὑποδεεστέρος δὲ ἔχων τὸν Δεληγιάννην καὶ Μαυροκορδάτον, νῦν πρέσβεις, κατώρθωσε καὶ πρὸς, ἀλλὰ κατὰ τὴν χολέραν καὶ διοικητῆς καὶ ἀστυνόμος καὶ πᾶσα ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ νὰ ἀναθέσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν πᾶσαν διεύθυνσιν τὸ οἰκημᾶ του ἐπὶ πολὺ ἦτο αὐτόχρημα αὐτῇ ἡ Μουδιρία (διοίκησις), ἤρχοντο οἱ Φελάχοι νὰ εἴπωσι τὰ παράπονά των, προσεκαλοῦντο ἄλλοι νὰ ἐπιτιμηθῶσι, ἀγγελιοφόροι ἀπὸ τὰ χωρία ἐξήγγελλον τὰ κατὰ τὴν νόσον, ὁ δὲ ἀντιβασιλεὺς τὰ πλείω παρ' αὐτοῦ ἔμαθεν, ὥστε καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ του νὰ ζητήσῃ πληροφορίας, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος προφορικῶς πρὸς μὲν τὸν γενικὸν πρόξενον νὰ εἴπῃ ὅτι Θεοῦ οἰκονομία ἦτο ὁ ἀνεκτίμητος οὗτος ὑπάλληλος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης εὐρεθεὶς ἐκεῖ, πρὸς τὸν ἴδιον δὲ, τὸν κ. Βατιμπέλαν, αὐτοπροσώπως ἐξέφρασεν ἐπαυλιημένως τὴν εὐαρέσκεϊάν του.

Τὸ δὲ πάντων περιεργον ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Τάντας οἱ Φελάχοι, διὰ τῶν προκρίτων δέκα ὄντων, μεταδάντες εἰς τὸ ἑλληνικὸν γραφεῖον ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν, ἐπιδόντες ἔγγραφον ἀραβιστί, δι' οὗ ἐπὶ τὸ ἀνατολικώτερον ἐξέφραζον τὰ αἰσθήματα αὐτῶν, σωτήρα τὸν ἄνδρα ἀποκαλοῦντες.

Ἄν δὲ πρὸ καιροῦ ταῦτα, ὡς τὰ μικρόμικρα ἄλλων δὲν διετυμπανίσθησαν, ὁ λόγος ἀπλοῦς, ὁ μὲν ἐργάτης αὐτῶν μετρίοφρων τις καὶ ἀπλοϊκὸς νησιώτης, τὰ δὲ ἔργα ἀξία κόπου.

Ι. Καμπάνης.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΛΑΥΡΙΟΥ

Α' Σταθμός. — Ἐργαστηρίων

Ἡ Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργειῶν Λαυρίου παραχωρεῖ εἰς ἅπαν τὸ προσωπικόν της δωρεὰν οἰκήματα· οἱ ἰδιῶται

Ὁ Μουλινὲ καὶ ὁ Ἐσκάνδ μείναντες μόνον παρετηρήθησαν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, χωρὶς νὰ ὀμιλήσωσιν, ἔπειτα ὁ βιομηχανὸς μορφάζων·

— Διαβολεμμένο αἶμα αὐτοὶ οἱ Βλιγνὸ! Σᾶς τὴν ἔφτιασε καλά, ἀγαπητέ μου κύριε; Προσεβλήθην ὅμως κι' ἐγώ. Δὲν μ' ἐνδιαφέρει· διαβολεμμένο αἶμα. Ἀλλὰ εἶναι κατεστραμμένον, ἔ;

— Καθ' ὀλικληρίαν, εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος περιφρονητικῶς, καὶ κάνει τὸν μεγάλο, προσβάλλει, δίνει μαθήματα...

— Ἀλήθεια! Βλέπετε, ἀγαπητέ μου, ὅσας ἐπαναστάσεις καὶ ἂν κάνομε, ποτὲ δὲν θὰ κατορθώσουμε νὰ γίνουμε ὅμοιοι μ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους.

Οἱ τρεῖς κτύποι, οἱ ὅποιοι ἠκούσθησαν ἐκ τῆς σκηνῆς διέκοψαν τὴν συνομιλίαν. Ὁ Ἐσκάνδ καὶ ὁ Μουλινὲ ἐκάθησαν. Ὁ δούξ ἦτο ὀλίγον μακροτέρᾳ των. Ἡ ὀρχήστρα εἶχεν ἀρχίσει. Ὁραῖον βάλς, ἀπαλοῦ ρυθμοῦ, ἐξετύλισσε τὴν ἑλαφρὰν του μελωδικότητα. Ὁ δούξ κατὰ τὸ φαινόμενον προσεκτικὸς, ἐσκέπετο βαθέως. Αὐτῇ ἡ καταστροφῇ τῆς Κλαίρης ἦτο κεραυνός, ἐξαφανίζων τὰς ἐλπίδας του. Ἦτο μεμνηστευμένος μετὰ τὴν δεσποινίδα Μπωλιὲ καὶ ἦτο πτωχὴ. Οὔτε στιγμὴν ὅμως, πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν πρὸς τιμὴν του, ὁ Γάστων ἐσκέφθη νὰ μὴ τηρήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του. Δὲν τοῦ εἶχεν ἔλθει ἡ ἰδέα ὅτι ἔμπουσε νὰ νυμφευθῇ ἄλλην ἀπὸ τὴν Κλαίρην. Ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν του δεμένον, οὕτως εἶπεῖν. Εἶχε μαζῇ του, πλησίον τῆς καρδίας του, ἐντὸς τοῦ ἐκ λευ-

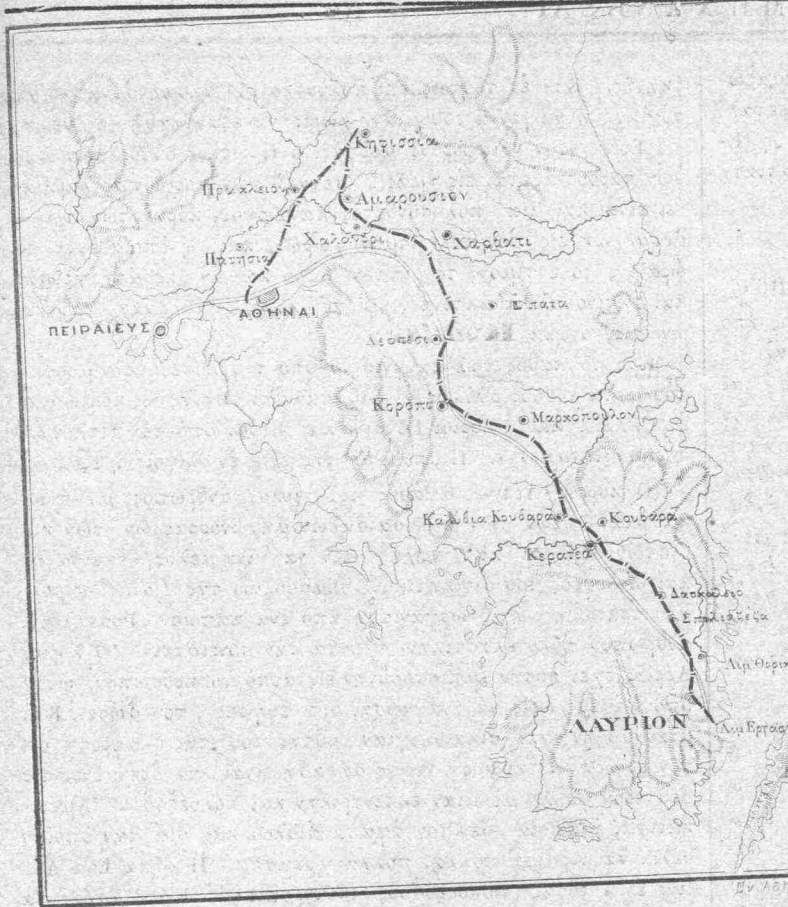
κοῦ βελούδου κειμηλιοῦ μετὰ τὰ εἰκόσημα τῶν Μπωλιὲ καὶ τῶν Βλιγνὸ συμπεπλεγμένα, τὸ δακτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνος. Ἀλλ' ἦτο δεσμευμένος μᾶλλον ἀπὸ τὸν λόγον τον, παρὰ ἀπὸ τὸ δακτυλίδι.

Ἐν τούτοις ἡ καταστροφῇ τῆς Κλαίρης, ἦτο ἡ μετριότης καθ' ὅλον τὸν βίον, ἡ ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ βάθος καμμιᾶς ἐπαύλεως ἐπαρχίας, καὶ νὰ ζῇ ἐκεῖ ὡς ἀριστοκράτης γεωργός, ὡς ἀληθὲς λύκος, χωρὶς νὰ βλέπῃ κανένα, διὰ τὸν φόβον τῶν ἐξόδων. Αὐτὸ ἦτο διὰ τὸν ὠραῖον, τὸν θελκτικόν, τὸν ἐπιζήτητον Γάστων, ταφῇ ἐν πλήρει ἀκμῇ, ἐν πλήρει λάμπει. Μετεμελήθη πικρῶς διότι κατεσπατάλησε τὰ μεγάλα ποσά, τὰ ὅποια εἶχε κερδίσει. Καὶ ὅσον ὀλίγω καθαρὰ καὶ ἂν ἦσαν αὐτὰ τὰ χρήματα, ἦσαν ἐπὶ τέλος χρήματα. Καὶ τὸ νὰ ζῇ κανεὶς ἀνευ χρημάτων ἐν τῷ τόσῳ θετικῷ τούτῳ αἰῶνι, ὅποτε ὁ καθεὶς ἐκτιμᾶται, κατὰ τὴν χρηματικὴν ἀξίαν του, δὲν εἶναι ζωή.

Ἐπειτα ἐσκέπετο μετὰ συγκινήσεως τὴν ἀπελπισίαν τῆς Κλαίρης καὶ τῆς μητρὸς της, ὅταν θὰ ἐμάνθαναν τὴν φοβερὰν εἰδησίαν.

Βέβαια δὲ δὲν ἤξευραν τίποτε ἀκόμη, ἀφοῦ ὁ Ἐσκάνδ εἶχε φέρει τὴν εἰδησίαν μόλις πρὸ ὀλίγου ἐξ Ἀγγλίας. Ὁ Γάστων ἤθελεν, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ ἦνε ἐκεῖ τὸ γρηγορώτερον διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν λύπην των, καὶ νὰ τὰς παρηγορήσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

Σέριφου και Σπηλιατζέζας, και αι δοκιμασι και εργασιαι υπό Σουρμελή εις τὰ «μεταλλεία Πλούτωνος».

Β' Σταθμός. — Λιμὴν Θορικῶ

Εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς προκυμαίας Ἐργαστηρίων και πρὸς βορρᾶν τοῦ λιμένος εὐρίσκεται ὁ εὐρύτατος και ἀσφαλὴς λιμὴν τοῦ Θορικῶ, ὅστις παρέχει ἄσυλον εἰς ἅπαντας τοὺς θαλασσοπλοῦντας. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ λιμένος περιορίζεται ἀπὸ τὸ Μακρονήσι (νῆσον τῆς Ἑλένης.) Πρὸς βορρᾶν τοῦ λιμένος ὑπάρχει μεγαλοπρεπὲς οἰκημα ἀντικὸν εἰς τὴν ἑταιρίαν «Περικλῆς», ὅπερ ἤδη χρησιμεύει ὡς νοσοκομεῖον τῆς Γαλλικῆς ἑταιρίας· ὀλίγον δ' ἀπωτέρω μικροὶ τινες οἰκίσκοι ἀποτελαῦσι τὸν συνοικισμὸν Θορικῶ.

Ἐντὸς τοῦ λιμένος ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἀγκυροβολοῦσι πολλὰ πλοῖα. Μέγιστον δὲ συμφέρον ἔχουσιν οἱ θαλασσοπλοῦντες ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, καθ' ὅσον πάντες θὰ προτιμῶσι νὰ σταθμεύωσι εἰς Θορικὸν και ἀποστέλλωσι τὰ ἐμπορεύματα των διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Ἀθήνας, ὡσελεύμενοι τοιουτοτρόπως τὸν πλοῦν τῶν 35 μιλίων ἀπὸ Θορικῶ εἰς Πειραιᾶ.

Ἐν τῷ λιμένι τούτῳ δύναται μικρὸν τι ἀτμόπλοιον νὰ κάμῃ τὴν τύχην του, ταξιδεῦον εἰς τὰς πέριξ νήσους, μεταφέρον ἐπιβάτας εἰς Θορικὸν, και ἐκεῖθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Ἀθήνας. Πιθανὸν

ὅμως στεροῦνται, ὡς σὰς προέγραψα, ἐκτὸς τῶν ἐγκαταστάτων εἰς Νυκτοχωρί. Ἐπίσης ἡ Ἐταιρία παραχωρεῖ και τ' ἀναγκαιοῦντα τῷ Δήμῳ Λαυρίου καταστήματα, ἧτοι Εἰρηνοδικεῖον, Ἀστυνομίαν, Χωροφυλακὴν, Σχολεῖα· συντηρεῖ Νοσοκομεῖον και Ἱατρον διὰ τοὺς ἐργάτας, παρέχουσα τὰ φάρμακα δωρεάν. Ἡ ἑταιρία παρέχει ὕδωρ τοῖς ἐργάταις ἐπίσης δωρεάν, ἀντλοῦσα τοῦτο δι' ἀτμομηχανῆς ἀπὸ τινος φυσικοῦ πηγαίου, εὐτυχῶς ἀνεξαντλήτου, διότι μεγάλη ὑπάρχει ἔλλειψις ὑδάτων ἀνά τὴν Λαυριωτικὴν, και τὰ ὀλίγα φρέατα εἶνε ὑφάλμυρα. Ἡ ἑταιρεία συντηρεῖ ἐκκλησίαν και ἔμμισθον ἱερέα, μεγαλοπρεπῆ δὲ ναὸν ἀνήγειραν οἱ ἰδιῶται ἐν Νυκτοχωρίῳ διὰ συνεισφορῶν. Φωτίζονται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἅπασαι σχεδὸν αἱ ἐργασίαι τῆς δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς και θάττον ἢ βράδιον θὰ φωτισθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ αἱ ὁδοὶ και αἱ πλατεῖαι, ἀν ἔχῃ ὁ Δήμαρχος καλαισθησίαν.

Ἐκτὸς τῶν ἐν ἐργαστηρίοις ἐργασιῶν ὑπάρχει ἐν Καμαριτζῆ και ὁ σιδηροδρόμος.

Διάβασις Κυπριανοῦ (Ἐταιρία μεταλλείων Λαυρίου ἢ Γαλλικῆ Ἐταιρία).

Εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς περίπου χιλιομέτρου ἀπὸ τῆς προκυμαίας τῶν ἐργαστηρίων και πρὸς βορρᾶν τοῦ λιμένος ἐγείρονται τὰ ἐργοστάσια και αἱ κατοικίαι τῶν ἐργατῶν τῆς Γαλλικῆς ἑταιρίας.

Τὸ ἐργατικὸν προσωπικὸν τῆς ἑταιρίας ἀνέρχεται εἰς 2000 ἀναγεοῦμενον δις τοῦ ἔτους σχεδόν. Ἐν αὐτῇ οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ἀξιοσημείωτον, καθ' ὅσον ἤδη ἔχει μόνον τὸ ἐργοστάσιον ὀλίγον ἀπόκεντρον.

Ἐκτὸς τῶν δύο ἑταιριῶν ὑπάρχουσι και ἄλλαι, ὡς ἡ τοῦ Σουριῶ, ἧτις ἐκτελεῖ ἐργασίας με μικρὸν προσωπικόν, ἢ τῆς

μάλιστα νὰ χρησιμοποιήσῃ ἡ Ἐταιρία τοῦ Μεταλλουργεῖου τὸ μικρὸν ἀτμόπλοιον «Νικίας» ὅπερ ἤδη χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν ρυμούλκωσιν φορτηγίδων, μεταφεροῦσῶν ἐμπορεύματα ἐκ τοῦ μεταλλεῖου «Νικίας», και ὅπερ μετὰ τὴν ὅσον οὐπω δέλευσιν τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ τοῦ μεταλλεῖου καθίσταται πιθανῶς ὀλιγώτερον χρήσιμον.

Διέλευσις τοῦ Σιδηροδρόμου διὰ τοῦ μεταλλεῖου «Σπηλιατζέζα και Σέριφος».

Εἰς ἀπόστασιν 9 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ λιμένος Ἐργαστηρίων κείται τὸ μεταλλεῖον τῆς ἑταιρίας Σπηλιατζέζης· τὸ μεταλλεῖον τοῦτο ἐξορύττει 15—20 χιλιάδες περίπου τόνους σιδηρολίθου κατ' ἔτος, ὃν ἐξαποστέλλει εἰς Βῦρῶπην. Τὸν σιδηρολίθον τοῦτον ἡ ἑταιρία μεταφέρει ἤδη δι' ἀμαξωτῆς ὁδοῦ, ἀποστάσεως πέντε χιλιομέτρων περίπου, εἰς τὸν ὄρμον ατούρκου λιμάνι» πληρῶνουσα διὰ μόνον μεταφορὰν 3 δραχ. κατὰ τόνον· μεταφέρουσα δὲ ἡ ρηθεῖσα ἑταιρία τὰ μεταλλεύματα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὸν λιμένα Θορικῶ, ἧτοι εἰς ἀπόστασιν 7 χιλιομέτρων, θὰ πληρῶνῃ διὰ μεταφορὰν μόνον τὸ 1)3, ἔχουσα ὡς ἐκ τούτου ὠφέλεια τὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν ἐπὶ πλέον πληρωμὴν τοῦ ναύλου ὡς ἤδη ὑφίσταται, τοῦ ἀτμόπλοίου σταθμεῦοντος εἰς λιμένα μὴ ἀνεγνωρισμένον.

Γ' Σταθμός. — Μεταλλεῖα Νικίας ἢ Δασκαλειό. (Ἐταιρίας Μεταλλουργεῖων).

Εἰς ἀπόστασιν 10,500 περίπου ἀπὸ τῆς Προκυμαίας Ἐργαστηρίων τελοῦνται αἱ ἐργασίαι τῶν μεταλλεῖων «Νικίας». Τὸ μεταλλεῖον τοῦτο παρέχει μεγάλας ποσότητας σιδηρολίθου και σιδηρομολύβδου τὰς ὁποίας μεταφέρει ἡ Ἐταιρία εἰς

Έργαστήρια, μέρος μὲν διὰ θαλάσσης, μέρος δὲ δι' ἀμαξω-
τῆς ὁδοῦ· ἀλλ' ἅμα ὁ Σιδηρόδρομος πλησιάσῃ εἰς τὸ μεταλ-
λειον, ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφορὰ θὰ παύσῃ πάραυτα, καὶ ἡ Ἐ-
ταιρία θὰ ἔχη ἱκανὰς ὠφελείας· ἀφίνω ὅτι θὰ διπλασιάσῃ
τὰς ἐργασίας.

Δ' Σταθμός.—Κερατέα.

Τὸ χωρίον Κερατέα ἀπέχει 17 χιλιόμετρα καὶ 500 μ.
ἀπὸ τῆς προκυμιάς Ἐργαστηρίων εὐρίσκεται δὲ εἰς ὕψος ἀπὸ
τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης 210 περίπου μέτρων. Εἶναι δὲ
τὸ θερπνότερον, εὐαερώτερον, ὑγιεινότερον, δροσερώτερον καὶ
ρωμαντικώτερον τῶν χωρίων τῆς Μεσογείου· ἔχει πληθυσμὸν
2000 περίπου ψυχῶν, ἐξ ὧν τὸ 1/5 ἀνήκει εἰς τὸ ὠριον φύ-
λον, ὅπερ διακρίνεται ἐπὶ καλλονῇ, πολὺ συμβαλλούσης
εἰς τὴν ὠραιότητα καὶ τῆς Ἀθωνικῆς χρυσοκεντήτου ἐνδυ-
μασίας. Οἱ ἄνδρες διακρίνονται ἐπὶ κουφότητι καὶ οἰνοποσίᾳ.
Εἶνε ἐργάται, ζῶντες ἐν μεγάλῃ λιτότητι διατηροῦντες εἰσέτι
βάρβαρα σχεδὸν ἔθιμα, ἐκτὸς τῶν συγχρωτιζομένων μετὰ
τῶν τοῦ Λαυρίου κατοίκων, οἵτινες ἤρξαντο μορφούμενοι. Ὁ
τόπος ἐκτὸς τῶν ὠραίων γυναικῶν, παράγει οἶνον ἐξαιρετον,
σίτον καὶ ἔλαιον ἀρίστης ποιότητος.

Ὁ δῆλος ἔχει εἰσοδήματα πλέον τῶν 70,000 δραχμῶν,
σηνητρῶ δὲ δι' αὐτοῦ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἐν Κερατέᾳ, 6
ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, ἐξ ὧν δύο
εἰς Λαύριον· ἐπίσης δι' αὐτοῦ κατασκευάζονται διάφορα ἔργα
δημοφιλῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ, ἧτοι κατάστημα Στρατῶνος, δη-
μοτικὸν σχολεῖον, ἑλληνικὸν, Δημαρχεῖον, γέφυρα, κρήναι,
φρέατα, ὁδοί, ἐκκλησίαι κτλ. Τὸ χωρίον Κερατέα, καίτοι
κακόηχον, συγκεντρώνει ὅμως πολλὰ θέλητρα, ἅτινα κατα-
σταθίσανται αἷτια τῆς προβλεπομένης μεγάλης προόδου τοῦ
τόπου. Δέγω προβλεπομένης, διότι οἱ κάτοικοι ἤρξαντο νὰ
ἐτοιμάζωνται ἀπὸ τοῦδε πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ
τοῦ Σιδηροδρόμου ἐλευσομένων ξένων.

Μέγας παρατηρεῖται ἐνθουσιασμὸς εἰς τὰ χωρία ἐν γένει
ὑπὲρ τοῦ Σιδηροδρόμου, ἕκαστος προθυμοποιεῖται καὶ ἐπιθυ-
μεῖ νὰ διέλθῃ ὁ Σιδηρόδρομος ἐκ τοῦ κτήματός του, παρέχει
ῶρεᾶν τὸ γήπεδον. Ἐνταῦθα καὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦ Μπαρπα-
γιάννη ἀπὸ τὸ Μαρκόπουλο, ὅστις ἔβγαλεν ὅλα τὰ παλούκια
καὶ ἐσχμάτισεν ἰδικὴν τοῦ σιδηροδρομικῆν γραμμὴν ἀπὸ τὸ
περιβόλι του, διὰ νὰ λάβῃ ἀξίαν καὶ ὑπανδρέυσῃ τὰ κορί-
τσιά του...

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

Λαυριωτικὸς

ΝΕΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Τὸ πάθος τοῦ παιγνιδίου, τὸ πάθος τοῦ κέρδους, τὸ πά-
θος τοῦ χρυσοῦ εἶναι ἐκ τῶν ἰσχυρωτέρων τοῦ ἀνθρώπου πα-
θῶν, παρασύρον, ὠθοῦν, γελωτοποιοῦν, καθιστῶν αὐτὸν ἄ-
ξιον οἴκτου, ἐπομένως δὲ καὶ δίδον ζωὴν εἰς τὰ ἔργα ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα θέλουσι ἢ τὰ δάκρυα νὰ προκαλέσωσι δεικνύοντα
ἡμῖν ἐν ὄλῃ τῇ φρικαλεότητι τῆς τῆν ἀβύσσου· εἰς ἣν δύναν-
ται νὰ μᾶς παρασύρουν τὰ πάθη μας, ἢ προκαλοῦντα τοὺς
γέλωτας διὰ τῆς καταδείξεως ὅλης τῆς γελοιοτήτος τῆν
ὁποῖαν μπουροῦν νὰ φορτοῦν ἐπὶ τῆς πτωχῆς μας ράχews.
Καὶ τὸ πάθος τοῦ παιγνιδίου ἢ τοῦ κέρδους μάλλον μικρὸν
καὶ αὐτὸ ἄτομον τῆς πεπρακτωμένης τῶν παθῶν μάστιγος, ἀ-
κολουθοῦν ὡς οἱ ἀδελφοί του ἓνα ἐκ τῶν παρέργων σκοπῶν
του, τὸν τῆς δραματοποιήσεως, πολλάκις ἀνεβίβάσθη ἐπὶ τῆς

σκηνῆς. Καὶ ἐν τούτοις ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀκόμη δύναται νὰ
συγκινηθῇ ἢ νὰ γεννᾷ εὐθυμίαν, χωρὶς νὰ ἐξαντληθῇ τὸ θέμα.

Ἐπὶ τόσον διαφόρους μορφάς, ὁ Πρωτεύς οὗτος τῶν πα-
θῶν παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς! Μεταξὺ τῶν μορφῶν ἂς λαμβά-
νει εἶναι καὶ μία πολυσύνθετος πανοῦργος, κόρη τῶν πρω-
τευμένων εἰς τὸν πολιτισμὸν χωρῶν, καὶ ἡ ὁποία ἔχει τὸ
ὠραῖον, τὸ ἔντιμον, τὸ ρίπτον ὅπου καὶ ἂν περάσῃ χρυσᾶς
καὶ ἀκτινοβόλους ἀκτίνας, ὑφ' ἂς κρύπτονται ράκη καὶ γύ-
μνωσις, ὄνομα **Κυδεῖα**.

Καὶ τὸ πάθος τοῦ παιγνιδίου ὑπὸ τὴν κυβευτικὴν μορφήν
του μετὰ τόσους ἄλλους ἀνεβίβασαν ἐπὶ σκηνῆς ὡς κωμωδίαν
ἐν Γαλλίᾳ καὶ οἱ κύριοι Γονδινὲ καὶ Βερὸν ὑπὸ τὸν τίτλον *Οἱ*
Ἀποτρελλημένοι. Ἡ ὑπόθεσις τῆς εἶνε ἐν ὀλίγοις ἢ ἐξῆς:

Ὁ κύριος Λέρινς, ἀγαθὸς καὶ τίμιος ἀνθρώπος, μὴ ἔχων
καμμίαν ἰδέαν τῶν πολυδαιδάλων μηχανοραφιῶν τῶν κυ-
βιστῶν δέχεται κατ' ἀρχὰς μὲν νὰ γίνῃ μέλος, ἔπειτα δὲ
καὶ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς *Γαλλο-σερβι-
κῆς* τραπέζης, ἧτις ὀργανίσθη ἀπὸ ἓνα κάποιον Ροβελλιάν,
ἄνθρωπον πολὺ ἐλαστικὴν ἔχοντα τὴν συνείδησιν. Ὁ κύριος
Λέρινς ἔχει τόσην ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπον, ὥστε
ὑπογράφει χωρὶς νὰ ἀναγνώσῃ, ὅτι ἔγγραφα τοῦ δώσει. Καὶ
μὴν μόνον ἔχει δικαιολογίαν αὐτῆς του τῆς ἐλαφρότητος:
τὸν ἔρωτα. Ὁ κύριος Λέρινς δηλαδὴ εἶναι ἴπανδρευμένους εἰς
δεύτερον γάμον μὲ μίαν ἐκκεντρικὴν καὶ πολυέξοδον Ἰμερι-
κανίδα, ἡ ὁποία δὲν τὸν ἀγαπᾷ διόλου καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν
θέλει νὰ κερδίσῃ πολλὰ, πολλὰ χρήματα. Ἡ κυρία Εὐα Λέ-
ρινς ἔχει τόσας πολυεξόδους ἰδιοτροπίας! Κατ' ἀρχὰς τὰ
πάντα καὶ οἱ πάντες κοιμῶνται ἐπὶ ρόδων Ἡ *Γαλλο-σερβικῆ*
τράπεζα ἴπαι λαμπρά! Ὁ Λέρινς, οἱ φίλοι του, ὁ γιατρός
του, οἱ συγγενεῖς του καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπηρεταὶ του ἀκόμη, κερ-
δίζουν μυθώδη ποσά. Αἴφνης ὁ Λέρινς κάμνει μίαν ἀνακάλυ-
ψιν: ἡ τράπεζα δὲν στηρίζεται πουθενά.

Κατηρτίσθη διὰ νὰ κατασκευάσῃ σιδηροδρόμους, τῶν ὁ-
ποιῶν οὔτε μία σιδηρὰ ράβδος δὲν ἐτέθη, τῶν ὁποίων οὔτε τὸ
προνόμιον δὲν παρεχωρήθη ἔτι. Ἀγανακτισμένος καταφο-
βισμένος ὁ Λέρινς διὰ νὰ μὴ ἀπατήσῃ καὶ νέους ἀγοραστὰς,
ἀρχίζει διὰ τοῦ τύπου, μόνος του νὰ κηρύττῃ τὴν ἀλήθειαν.
Φυσικὰ αἱ μετοχαὶ τῆς τραπέζης λαμβάνουν τὴν τύχη τῶν
τῆς ἰδικῆς μας Πάρου. Ὁ Λέρινς, οἱ φίλοι του, οἱ ἰδικοὶ του
μένουν μὲ τὸ ὑποκάμισον. Δὲν ὑπάρχουν πλέον οὔτε ἀγορα-
σταί. Ὁ Λέρινς θέλων νὰ ἐπανορθώσῃ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυ-
νατοῦ τὸ ἄδικον, τὸ ὁποῖον ἀκουσίως του ἐπροξένησε, ἀγορά-
ζει δι' ἰδίῳ ὅλας τὰς μετοχὰς τὰς ὁποίας εὐρίσκει. Εἰς τὸ
χρηματιστήριον γενικὴ ἐκπληξίς, τὸ διάδημα τοῦ Λέρινς ἐκ-
λαμβάνεται ὡς κυβιστικὸν κόλπο, ἢ ὑπόληψις τῆς τραπέζης
ἀνορθοῦται, αἱ μετοχαὶ τῆς ἀναβαίνουν φουσκῶνουν καὶ ὑπερ-
βαίνουν κατὰ πολὺ τὴν ἀρχικὴν τῶν ἀξίαν. Διὰ νὰ μὴ μείνῃ
δὲ καὶ τὸ καλὸ ἡμιτελὲς τηλεγραφικῶς παραχωρεῖται καὶ
τὸ προνόμιον καὶ ἡ ἔταιρία ἀρχίζει νὰ γίνεταὶ σοβὰ καὶ
νὰ βαρύνῃ ἐν τῇ κυβιστικῇ πλάστιγγι.

Ἄλλ' ὁ Λέρινς, ἀποσύρεται καὶ ἀφίνει μεσίτας καὶ τραπέ-
ζας νὰ ἰσχυρίζωνται τὰ ἡμᾶς. Ἡ ἀτυχία του ὅμως
αὐτῇ τὸν ὠφέλησε κατὰ τι. Ὁ κ. Λέρινς ἔχει μίαν κόρην,
τὴν Φαβιανὴν, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ ἓνα πάμπτωχον ἀξιοματικόν,
τὸν κ. Ἐρουβίλ, ὅστις συμμερίζεται μὲ ὅλην του τὴν καρ-
διά αὐτὸν τὸν ἔρωτα. Αὐτὸς ὅμως ὁ κ. Ἐρουβίλ πολὺ ρωμαν-
τικὸς καὶ πολὺ εὐμορφος νέος ἐγνώρισεν εἰς τὴν Ἰμερικὴν
τὴν κ. Εὐαν Λέρινς, ἧτις τὸν ἠγάπησε, καὶ ἡ ὁποία ἀπειλεῖ
νὰ φύγῃ ἐκ τῆς συζυγικῆς οἰκίας ἐὰν ἡ προγονὴ τῆς πανδρευ-
θῇ τὸν Ἐρουβίλ. Εὐτυχῶς ἡ τιμία διαγωγή τοῦ Λέρινς ἐπε-